

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๑๘/๒๕๒๕

พ.ร.บ. ป่าไม้ ๒๔๘๔ ไม้แปรรูป (ม. ๔(๔))

การใช้ไม้แปรรูปรองกระสอบข้าวโพด เป็นการพลางเพราะพื้นล่างเป็นซีเมนต์ ไม่ต้องใช้ไม้หนา อย่างที่มีราคา และไม้ที่ปูร้านสี่ข้าวโพดไม่ได้ตอกตะปู รื้อออกง่ายจึงยังมิได้แปรสภาพเป็นเครื่องใช้ คงเป็นไม้แปรรูป

พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา

โจทก์

ระหว่าง

นายสัมพันธ์ หรือ ป๋อก ทองตันไทร

จำเลย

คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยบังอาจมิได้มีค่าโมงแปรรูป จำนวน ๔๔ ชิ้น ซึ่งเป็นไม้แปรรูปหวงห้าม ประเภท ก. อันคับที่ ๑๐๑ ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕ มีปริมาตรเนื้อไม้ รวม ๓.๓๗ ลูกบาศก์เมตร ไว้ในครอบครองของจำเลยโดยมิได้รับอนุญาต ขอให้ลงโทษ และริบของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด จำคุก ๒ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ลดโทษหนึ่งในสี่ คง จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำรอไว้ ๓ ปี ริบไม้ของกลาง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ศาลชั้นต้นลงโทษเกินกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ พิพากษาแก้เป็นว่า จำคุก ๑ ปี และปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้หนึ่งในสี่ คงจำคุก ๙ เดือน และปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำรอไว้ ๓ ปี จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว จำเลยฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายว่า ไม้ของกลางจะเป็น ไม้แปรรูปตามกฎหมายหรือไม่ การวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าว ศาลฎีกาจะต้องฟังข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ม. ๒๒๒ ซึ่งศาลอุทธรณ์ ฟังข้อเท็จจริงว่า การนำไม้ของกลางไปรองกระสอบข้าวโพดนั้น ลักษณะการนำไปใช้เห็นได้ว่า เป็นการพลาง เพราะพื้นล่างเป็นซีเมนต์ย่อมไม่จำเป็นต้องใช้ไม้หนาอย่างดี และมีราคา ส่วนไม้ของกลางที่ใช้ปูร้านสี่ข้าวโพดก็ไม่ได้ ตอกตะปูรื้อออกง่าย ไม้ของกลางจึงยังมิได้เปลี่ยนสภาพเป็นเครื่องใช้ ข้อเท็จจริงดังกล่าว ศาลฎีกาเห็นว่า ไม้ของกลางเป็นไม้แปรรูป ตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔ (๔) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่ง ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ และสำหรับโทษที่ศาลอุทธรณ์กำหนดมานั้นเห็นว่า เหมาะสมแล้ว ฎีกาจำเลย ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน